

Concentració al sector del llibre ▶ El nou mapa

Pàgines 54 i 55 <<>>

L'oferta del grup RBA es completa amb l'edició en llengua catalana dels títols infantils dels segells Moli- no i Serres –un camp en què ja supe- ra els seus competidors– i amb els acords de coedició amb Dèria, de Xa- vier Cambra, que ha trencat amb l'editorial Proa, per entrar en la pu- blicació de llibres d'actualitat i amb L'Avenc (va adquirir un 50% de l'em- presa) per impulsar la històrica re- vista i publicar assajos de prestigi.

ARA

Fórmules innovadores de creació i promoció

Després de renunciar a la direcció editorial del Grup 62, Ernest Folch també aspira a convertir Ara en el segon grup de l'edició en català, amb un enfocament alternatiu al dels grans grups editorials tradicionals –«canviem el tipus de relació entre autor i editor», resumeix Ernest Folch–, una limitada presència en els gèneres literaris i una producció en llengua castellana inferior al 10%, però a la qual no es renuncia en absolut amb l'objectiu de poder quadrar la xifra de resultats. És més, *Els secrets de la felicitat*, del filòleg Sebastià Serrano, es llançarà fins i tot en xinès.

La nova Ara, SCCL té com a soci majoritari el grup cooperatiu Cultura 03 –editor de les revistes *Sàpiens*, *Descobrir*, *Nat* i, d'aquí a alguns mesos, *Time Out BCN*– i com a únic soci capitalista el mateix Ernest Folch. El grup busca créixer ràpidament: dels 25 llibres publicats l'any 2006 a 65 l'any 2007, més l'activitat d'Ara Idees (col·leccionsables per a mitjans i publicacions institucionals). Les armes per aconseguir-ho: no esperar que arribin originals sinó detectar forats en el mercat, produir amb rapidesa i apostar per la inversió en publicitat i la promoció a través de vídeos a la web Ara TV i el lloc d'internet Youtube.

Ara Llibres apostarà decididament aquest any per fenòmens mediàtics, com per exemple l'actor Pepe Rubianes, la recopilació de les *Notes d'un ex*, obra de l'escriptor Josep Maria Fonalleras, publicades per entregues cada diumenge a EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, el fitxatge del científic Eudald Carbonell, un títol del diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) Xavier Vendrell, que promet una altra viva polèmica per al pròxim mes de maig, aquesta vegada a compte de Pilar Rahola i d'Àngel Colom, o el pròxim llibre de l'autor de l'èxit *El quinto día*, Frank Schätzing.

Dues línies més innovadores seran Now Books, amb traduccions al castellà i llibres sobre exitoses sèries de televisió (*House* i *Perdidos*) i Alisis, que és el primer segell de creació de best-sellers «en català, elaborats per un autor català i adreçats al públic català», segons assegura Ernest Folch. El primer projecte: *Tarraco*.

Ara, finalment, entra a la ficció, amb un total de 10 títols a l'any al segell Amsterdam Llibres, sobretot narrativa traduïda (Thomas Pynchon) i algunes sorpreses en llengua catalana, com per exemple un text a quatre mans de Miquel de Palol i Valentí Gómez. =

T. LARA / F. CASALS / M. CRUZ

UN MONOPOLI DELS PREMIS LITERARIS EN QÜESTIÓ

Barcelona o El mapa de premis literaris en català patirà inevitablement un canvi. Tots els guardons més importants han acabat concentrats al nou Grup 62, que preveu reordenar-los i també canviar el perfil d'algun, mentre que La Magrana projecta crear un premi literari i Ara Llibres ha captat el Just M.

Caseiro, que fins ara publicava *Empúries*. A la foto, els últims premis Ramon Llull, de Planeta (esquerra, Gabriel Janer Manila), Josep Pla, de Destino (a dalt, Martí Domínguez) i els premiats en el marc de la Nit de Santa Lúcia, de Proa (des de l'esquerra, Borja Bagunyà, Jaume Pont, Joaquim Pijoan i Maite Salord).

LA REACCIÓ DE LES PETITES EMPRESES

La resta del sector veu més oportunitats que riscos

▶ Els independents confien que la concentració serà un estímul

CARLES VALBUENA BARCELONA

Expectants, amb cert escepticisme i plena confiança en si mateixes. Així afronten les petites editorials catalanes el fenomen de concentració al sector. Isabel Martí, que és l'editora de La Campana, té clares les idees sobre això: «Fa més de 20 anys que editem llibres i les grans estratègies que han pretès dibuixar el futur editorial a Catalunya no s'han arribat a complir mai. Ja veurem què passa ara». I afegeix: «En la varietat hi resideix la riquesa humana i qualsevol concentració tendeix a veure el món de manera més uniforme. Sempre hem seguit el nostre propi camí, al marge de modes i mimetismes, i ens ha anat bé».

Eudald Tomasa, director general de la firma Angle Editorial, opina que no es pot generalitzar i que cada concentració és diferent: «En el cas del Grup 62 es tracta d'una fusió de grans empreses que han patit una crisi molt profunda i s'ajunten per optimitzar el seu compte de resultats. Si no ho aconseguen serà un problema per a la cultura del nostre país». Pel que fa a l'impacte que tindran aquests canvis, es mostra confiat: «No ens fa por perquè tenim una línia editorial que funciona. Al principi ens costava molt aconseguir nous autors però ara són ells els que vénen a nosaltres».

ALERTA // Una mica més preocupat sembla Joan Carles Gírbés, director de publicacions de l'editorial valenciana Bromera: «Com a editor, però també com a lector, m'inquieta que tants segells importants recaiguin en el control d'unes quantes mans i s'imposi la rendibilitat davant el component cultural que té una editorial». També alerta sobre altres perills: «Jugues amb desavantatge per

culpa de les diferències que hi ha en el volum comercial. A més a més, alguns grups exerceixen un important control sobre llibreries, distribuïdores i mitjans de comunicació». I llança un interrogant: «¿Què passarà amb els premis literaris? ¿Faran justícia a les millors obres o es regiran per altres interessos?»

Josep Cots, director de 1984, és el més optimista dels entrevistats: «Les concentracions dinamitzen tot el sector, reforcen la influència de l'edició en català i t'obliguen a posar-te les piles. Una altra cosa és com es gestionin». I afegeix: «Els nostres competidors no són les editorials catalanes. A Catalunya, hi ha un 78% de lectors en castellà i un 22% en català. Si podem invertir aquest percentatge tots hi sortirem guanyant».

El seu entusiasme contrasta amb el distanciament irònic de Jaume Vallcorba, editor de Quaderns Crema, que mesura molt bé les seves paraules i resumeix la seva opinió sobre la qüestió amb un laconic: «Després de 27 anys no pensem canviar la nostra línia d'actuació». =

El cromo número 10

Desè article. Arribar a les dues xifres em produeix una gran emoció. ¿Què els en puc dir del número 10? Doncs que el 10 sempre m'ha recordat un cromo d'una col·lecció que mai vaig arribar a completar. El maleit cromo número 10 se'm va resistir.

M'encantaven les col·leccions de cromos. Era tan divertit el *tengui-falti*, la llista amb els números dels cromos que et faltaven i l'olor de sobre nou. Ho trobo a faltar. No es pas perquè ara no hi hagi col·leccions per a quan et fas gran. Seria tan bonica, posem per cas, una col·lecció de cromos sobre la teva comunitat de veïns. ¿Tens el de la noia del 4t 2a, te'l canvio pel del pare de família de l'àtic 3a? O bé una col·lecció de cromos de la gent de la feina o simplement de la gent que va al teu mateix dentista. Seria realment preciós poder tenir fotos de persones desconegudes amb la boca oberta. ¿Tens la del jove amb sis empastaments? *ifalti!*

I ara us regalo tres cromos *faltis*, tres cromos del millor que he

Era tan divertit col·leccionar, el 'tengui-falti' i l'olor de sobre nou

vist la setmana passada. Una setmana que he viscut a cavall entre Barcelona i Madrid.

En tercer lloc, el musical *Hoy no me puedo levantar*. Una joia que et fa cantar, riure, plorar, patir, estimar i sobretot sentir. Espero i desitjo que arribi a Barcelona com més aviat millor. És un cromo que qualsevol amant dels anys vuitanta necessita disfrutar sense parar de ballar.

El segon lloc és per al magnífic llibre *200 locuras para que te quedés conmigo* (Plaza & Janés) de l'increïblement divertit i magistral **Martín Piñol**. No sé què té aquest llibre que el fa tan verdader, tan honest i tan pur de cor. Subratllo la primera frase: «Jo vigילו les ànimes desenfocades». ¡Quanta emoció en una sola frase!

I la primera posició l'ocupa la pel·lícula *Diario de un escándalo*. Hi ha un diàleg captivador. Els personatges parlen d'una famosa frase que se sol dir als metros per megafonia, «Vigili la distància entre l'andana i el vagó», i la companya amb la recerca de la felicitat. «Per ser feliç en parella s'ha de vigilar també la distància entre el que somies i el que tens».

¿Sabem?, el cromo número 10 sempre ha estat la distància entre el somni i la realitat. I això és el que el fa tan mític. Perquè sempre hi hagi cromos *faltis* que donin vida als nostres *tenguis*. =